

Література:

1. Кейнс Д. Общая теория занятости, процента и денег / Джон Кейнс. – М. : Экономика, 1993. – 420с.
2. Корнєєв В.В. Модифікація форм фінансового посередництва в Україні / В. Корнєєв // Фінанси України. – 2008. – № 1. – С. 77-85.

Рекуненко І. І.

*доктор економічних наук,
доцент кафедри фінансів
Української академії банківської справи
Національного банку України
м. Суми, Україна*

ЕФЕКТИВНІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

З точки зору теорії розвитку, відомо, що фінансовий ринок формується поступово і відіграє важливу роль у зростанні відкритої ринкової економіки. Чим глибше розвиток ринків, тим вище довгострокові темпи зростання. У конкурентній економіці фінансовий ринок є центром прийняття найбільш ефективних інвестиційних рішень, що забезпечують міжгалузевий перелив капіталу, і єдиним інструментом збереження і примноження національних заощаджень.

Визначаючи ефективність інформаційного забезпечення фінансового ринку необхідно брати до уваги, перш за все, склад, структурованість, повноту, достовірність та своєчасність інформації про параметри функціонування ринку. Тому, важливою складовою інфраструктури фінансового ринку є її інформаційні елементи, що забезпечують процес публічного розкриття та надання інформації про ринок і події, що впливають на його функціонування.

До інформаційних елементів інфраструктури відносять: спеціалізовані організації, що здійснюють збір, зберігання, аналіз та надання інформації про кон'юнктуру ринку (котирування, курси, рейтинги), діяльність регулюючих органів, саморегулюючих організацій, професійних учасників ринку, споживачів капіталу та інвесторів; транспорт інформації (технологія поставки інформації та телекомунікаційні системи); користувальницькі засоби роботи з інформацією (програмні продукти).

Останніми роками інтенсивність розвитку всіх сегментів фінансового ринку, як вітчизняного, так і міжнародного дещо сповільнилася. Розширення спектру нових фінансових інструментів, поява нових торговельних майданчиків, розвиток регіональних ринків і підвищення інтенсивності торгів найчастіше залежить від наявності необхідної

інформації. Це пов'язано з тим, що банкам, фінансовим компаніям і інвесторам оперативна і достовірна інформація необхідна для своєчасного і адекватного ухвалення рішення. Будь-який попит в умовах ринкової економіки породжує пропозицію, тому останнім часом почала з'являтися значна кількість інформаційних агентств, що спеціалізуються в наданні фінансової інформації. Цьому також сприяє вибуховий розвиток комп'ютерних технологій, розвиток комунікаційної інфраструктури та поширення мережі Internet.

Потрібно відзначити, що наявність такої інформації не задовольняє ринок та його учасників. Ринок вимагає обліку безлічі зовнішніх і внутрішніх даних, що передбачає використання для її регулювання зовнішньої і внутрішньої інформаційно-аналітичної системи. Зовнішня інформаційно-аналітична система акумулює нормативно-правову інформацію державних органів управління економікою і суб'єктів регіонального управління, інформацію міжгалузевого характеру, аналіз ринку, фінансового стану підприємств тієї чи іншої галузі і т.п. Внутрішня інформаційно-аналітична система – це сукупність даних безпосередньо про емітента або іншого позичальника: його організаційно-технічний рівень, інформація про кадри, організацію постачання і стану на ринку, стан економіки і фінансів тощо. Вся сукупність зовнішньої і внутрішньої інформації використовується для розробки плану інвестування коштів (бізнес-плану інвестиційного проекту).

Брак інформації породжує проблеми, з якими стикається фінансовий ринок в частині несприятливого вибору і недобросовісної поведінки. Інформація щодо розвитку сегментів фінансового ринку України є розрізною та неповною.

Тому на ринку необхідно створити певний структурний підрозділ, який повинен допомагати основним регуляторам в організації моніторингу та створенні єдиного інформаційного простору, який дозволить оптимізувати взаємодію всіх суб'єктів фінансового ринку. Тобто, потрібно створити таку базу даних стосовно позичальників, інвесторів та самої інфраструктури, яка б допомогла зорієнтуватися споживачам та постачальникам капіталу у виборі необхідної послуги, що надається інфраструктурними суб'єктами, самим інфраструктурним суб'єктами зменшити існуючі ризики у своїй діяльності, а також державі – оперативніше відслідковувати та реагувати на визначені події, які відбуваються в рамках всього фінансового ринку, а не тільки в тому сегменті ринку на який вони мають вплив.

Про ефективність такої бази можна буде говорити тільки в тому випадку, якщо вона буде доповнюватися з певною періодичністю, як мінімум один раз на квартал. Цією інформацією можна скористатися у будь-який час, що дасть змогу користувачам оперативно та якісно вирішувати цілу низку важливих питань. Наприклад, досить швидко знайти всю необхідну інформацію про аудиторів, здійснити пошук уповноваженого рейтингового агентства, яке визначає кредитні рейтинги, провести оцінку торговців

цінними паперами або банків та сформувати із них список з якими можна співпрацювати, або за допомогою кадрового агентства замовити підбір працівників у фінансовій сфері потрібної спеціалізації, а завдяки доступу до єдиного інформаційного центру кредитних бюро отримати інформацію про потенційних позичальників. Крім того, майбутнім фахівцям та спеціалістам визначитись із навчальним закладом, де можна отримати відповідну спеціальність, а також отримати сертифікат або пройти перепідготовку по тому чи іншому виду професійної діяльності. На допомогу інвесторам та емітентам стане інформація про організаторів торгівлі, зокрема умови лістингу, основних емітентів та фінансових інструментів, які мають котирування та доступ на біржовий ринок.

Розмислов О. М.

*доцент кафедри обліку і аудиту
Східноукраїнського національного університету
імені Володимира Даля
м. Луганськ, Україна*

РЕСУРСНИЙ БАЗИС ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Сутністю державної регіональної політики є сукупність організаційно-правових та економічних заходів, спрямованих на поточні цілі держави та ефективний розвиток регіонів, в тому числі за рахунок раціонального використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки довкілля.

Природні ресурси – це компоненти природи, які використовуються або можуть бути використані для задоволення потреб людини у формі безпосередньої участі в його діяльності. Склад і масштаби використання природних ресурсів історично мінливі і розширюються, як правило, по мірі розвитку продуктивних сил. Це обумовлено, по-перше, зростанням потреб людей, по-друге, рівнем технологічних можливостей (здатністю добути і переробити ресурси) і, по-третє, економічною доцільністю використання ресурсів (величиною витрат і одержуваного ефекту) [1, с. 48].

Одним з чинників становлення ринкових відносин, формування та реалізації політики соціально-економічного розвитку регіонів України є природно – ресурсний та виробничий потенціал регіону.

Економічний потенціал регіонів перше за все визначають за його природними умовами, що становлять природно – екологічний базис розвитку. Він розглядається за якістю природних ресурсів, віддаленістю від ринків збуту, розвиненістю інфраструктури, кліматичними умовами та